

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának Budapesten 1934. évi november hó 6-án az egyesület székházában tartott rendes üléséről.

Megjelentek: báró Waldbott Kelemen elnök, gróf Teleki József al-elnök, Bíró Zoltán ügyvezető, Ajtay Jenő, dr. Aitai Sándor, Beyer Jenő, báró Biedermann Imre, borhii Borhy György, Czillinger János, gróf Esterházy Móric, Fekete Zoltán, gróf Festetich Kristóf, Fiedler Jenő, Földváry Miksa, báró Inkey Pál, Kallivoda Andor, dr. Karafiáth Jenő, Karsai Károly, gróf Keglevich Gyula, Kovács Gábor, Molcsány Gábor, Nagyszaláncey Brunó, Onczay László, Osztróluczky Miklós, Papp Béla, dr. Papp-Szász Tamás, Pászthory Ödön, báró Prónay György, báró Prónay Gábor, Schenckengel László, Takách Zsigmond, Urbánffy Ignác, Walla Ferenc, gróf Zelenski Róbert, Zügn Nándor választmányi tagok és Lengyel Sándor segédtitkár.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Üdvözlöm a megjelent urakat és az igazgató-választmánynak a mai napra kitűzött ülését megnyitom.

Távolmaradásukat kimentették: Balogh Ernő, Béky Albert, Ivanich Ferenc, gróf Károlyi Gyula, ifj. gróf Mailáth József, herceg Montenuovo Nándor, Orosz Antal, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, Péch Kálmán, Rimler Pál, gróf Széchenyi Károly választmányi tag urak, ezenkívül Papp Béla választmányi tag úr, aki a földművelésügyi miniszter úrnál tárgyaláson van elfoglalva, előreláthatólag csak később fog megjelenni.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Beyer Jenő és Czillinger János választmányi tag urakat kérem fel.

Tisztelt választmány! A választmányi ülés összehívását két fontos körülmény tette indokolttá.

Az egyik, hogy a földművelésügyi miniszter úr eleget téve egyesületünk sokszor előterjesztett kérésének, az új erdőtörvény tervezetet a képviselőház elé benyújtotta.

Heteken át tartó tárgyalások és két izben való beható megvitatás eredményeképpen az erdészeti főosztály és az egyesület között létrejött megállapodást jelentette az a tervezet, amit az egyesület a földművelésügyi miniszter úr elé terjesztett.

El voltunk készülve arra, hogy egyes megállapodások más érdekelt minisztériumok ellenzésén hajótörést fognak szenvedni.

Nem számítottunk azonban arra, hogy egy és más olyan tétel is meg fog változni, amelyik mint szakkérdés, kizárólag a földművelésügyi minisztérium hatáskörét érinti.

Véleményem szerint az egyesületnek ki kell tartania a közgyűlés által is jóváhagyott megállapodások mellett, s majd az ügyvezető úr részletekre kiterjedő előadása után lesz módjában a tisztelt igazgató-választmánynak az eljárás módja tekintetében állást foglalnia.

A másik igen fontos körülmény az, hogy a földművelésügyi miniszter úr a gazdatisztek szolgálati viszonyaira és a gazdatiszti nyugdíjintézetre vonatkozó törvénytervezetet, amelynek kiegészítő részét

alkotja a Gazdatiszti Kamarára vonatkozó javaslat is, leküldötte az egyesületnek véleménynyilvánítás végett.

Ámbár éppúgy, mint az erdőtervényjavaslatot, ezt a törvénytervezetet is megküldöttük a választmányi tag uraknak, mégis nem fogjuk tudni elkerülni ennek a tervezetnek újabb bizottsági tárgyalását, mert a szolgálati viszonyra vonatkozó rész a bizottságban megtárgyalva nem volt.

Ügy ezekről, mint az egyéb folyó ügyekről, különben az ügyvezető úr fog a tisztelt igazgató-választmánynak részletesen beszámolni.

Felkérem az ügyvezető urat, hogy részletes jelentését előterjeszteni szíveskedjék.

Ügyvezető: Mindenekelőtt az egyesületnek 1934. évi január hó 1-től november hó 5-ig terjedő forgalmáról tájékoztatja az igazgató-választmányt. Az év végéig előirányzott 58.456 P bevétellel és kiadással szemben a tényleges bevétel 29.455 P 46 fillér, a tényleges kiadás pedig 45.018 P 08 fillér. A hiány ezek szerint 15.562 P 62 fillér. A hiánynak legjelentősebb és egyben legszomorúbb tétele a 9000 P-t kitevő tagdíjhátralék. Az egyesület bár minden töle telhetőt megtesz a tagok meglegedésének biztosítása érdekében, mégsem részesül a tagok nagy részétől megfelelő támogatásban. Az egyesületet mindezideig csak a különböző akciók révén sikerült fenntartani, ha ezek megszűnnek, az egyesületet nem lehet majd fenntartani. Az egyesületet 8000 P tartozással vette át, s ma büszke arra, hogy az akciók révén sikerült az egyesületi székház tatarozásához szükségelt, mintegy 20.000 P-t kitevő költséget előteremtenie, amely összegből az egyesület közel 50%-ot adótértés címén még vissza is fog kapni. Egyébként nagy aggodalommal tekint az egyesület jövője elé, amelyen véleménye szerint csak az erdőbirtokos osztály anyagi támogatása segíthet. Az igazgató-választmány hozzájárulását kéri ahhoz, hogy az egyesület anyagi helyzete ügyében az erdőbirtokosokhoz kéressel fordulhasson, mert az erdőbirtokosok támogatására feltétlenül szükség van.

Ügyvezető: Egyben bemutat egy szabályzatot, amely az egyesület kebelében működő állandó alkalmazottak végkielégítéséről szól. Az egyesületnek rajta kívül még két olyan nyugdíj jogosultsággal nem bíró alkalmazottja van, akikre a szabályzat alkalmazandó lesz. A szabályzatot le fogja sokszorosíttatni és minden egyes választmányi tagnak megküldeni, hogy a legközelebbi választmányi ülésen letárgyalható legyen.

Ügyvezető: Bejelenti továbbá, hogy a székház földszintjén lévő ötszobás lakást, melyből eddig 2080 P évi bérjövedelem volt, hogy a bérjövedelem biztosítható legyen, át kellett alakítani. Az átalakítás után a Magyarországi Kárpát Egyesület jelentkezett bérlőként, amely azonban a lakásnak saját céljainak megfelelő újabb átalakítását kívánta. A Kárpát Egyesülettel sikerült oly megállapodást létesíteni, hogy a régi bérnek megfelelő bér fizetésének kötelezettsége mellett a szükséges átalakítást saját költségén elvégzi, s távozásakor a régi állapotot visszaállítja. Végeredményben az átalakított lakás kiadásával 600 pengő bértöbbletet sikerült elérni.

Az igazgató-választmány ügyvezetőnek jelentését, valamint a Kárpát Egyesülettel kötött megállapodást egyhangú határozattal tudomásul vette.

Báró Waldbott Kelemen elnök: A maga részéről is megállapítja, hogy ily nagy tagdíjhátralékok mellett az egyesületet fenntartani nem lehet. Mint az egyesület elnöke, erről a helyről is felhívást intéz a tagokhoz, hogy hátralékos tagdíjaikat megfizetni szíveskedjenek.

Ügyvezető: Ezután a képviselőház előtt fekvő új erdőtervényjavaslat ügyének ismertetésére tér át. Véleménye szerint a képviselőház előtt

fekvő javaslatban több oly szakasz van, amelynek szövege a megállapodás alapján létrejött szövegtől lényegesen eltér. A maga részéről ahhoz az állásponthoz ragaszkodik, amelyet az igazgató-választmány és a közgyűlés szentesített. Rámutat a javaslat 2. §-ban tárgyalt legelő-erdők ügyére. A megállapodástól eltérően felvett rendelkezést nem tartja alkalmasnak arra, hogy az érdekeltek között megnyugvást keltsen.

Báró Biedermann Imre, a törvényjavaslat képviselőházi előadója a képviselőház földművelésügyi, pénzügyi, valamint igazságügyi bizottsága által elfogadott szöveget ismerteti, amelynek értelmében a legelő-erdő a törvény hatálya alá nem tartozik, ha a tulajdonos igazolni tudja, hogy azt 35 éven belül ősszülője vagy nagyszülője telepítette.

Ügyvezető: A maga részéről megnyugvással veszi a módosítást s annak elfogadását javasolja.

Báró Inkey Pál: Nem tartja megfelelőnek a bizottság módosítását, mert véleménye szerint nem az a fontos, hogy ki telepítette, hanem az, hogy mire használják. Az ő vidékén olyan legelő-erdők vannak például, amelyeket senki sem telepített s mindig legelőként használtak. A képviselőházban a maga indítványa mellett fog kitartani s álláspontját ott is ki fogja fejteni.

Ügyvezető: Közli, hogy báró Inkey Pál álláspontja 100%-ig fedi a választmány és közgyűlés előző határozatát. Egyben felveti a kérdést, hogy az egyesület a törvényjavaslat képviselőházi tárgyalásáig rendelkezésre áll nagyon rövid időre való tekintettel, mily eljárást, illetve formát válasszon a törvényjavaslattal szemben fennálló kívánságainak kifejezésére. Véleménye szerint a képviselőházhoz intézendő emlékirattal, melyet minden egyes képviselőnek meg kellene küldeni, lehetne leginkább célt érni és az érdeklődést felkelteni.

Dr. Karafiáth Jenő közli, hogy a parlamenti bizottság a törvényjavaslat tárgyalásával rövidesen elkészül. Szükségesnek tartja, hogy az egyesület a megfelelő lépéseket a legsürgősebben megtegye. Úgy véli, nem lesz az ügy ártalmára, ha az egyesület véleményének hangot ad.

Báró Waldbott Kelemen elnök: Megjegyzi, hogy mint elnök vett részt azokon a tárgyalásokon, amelyek a törvény tervezetét a legnagyobb alapossággal letárgyalták, s amelyeken a kompromisszumokat létesítették. A letárgyalt tervezeten változtatni nem igen lehet, mert azt a közgyűlés elfogadta. A választmány a közgyűlésnek felelős az elfogadott álláspont fenntartásáért. A maga részéről helyesnek tartaná, ha az egyesület felterjesztésében kellő indokolás kíséretében rámutatna azokra a pontokra, ahol az egyesületben letárgyalt szövegtől eltérés mutatkozik.

Gróf Esterházy Móric: A kérdés kettéválasztását tartaná célravezetőnek. Mégpedig a parlamenti bizottság által a 202. §-ig már letárgyalt és részben módosított szöveget kellene az egyesület által annakidején elfogadott szöveggel összehasonlítani és csak a módosításokat letárgyalni, mert a részletekbe menő tárgyalásnak itt már nem volna semmi gyakorlati értéke. Azután pedig a képviselőház előtt fekvő javaslatot a 202. §-tól továbbmenően részletesen kellene tárgyalni. Javasolja, hogy a parlamenti bizottság által elfogadott szöveget hasonlítsák össze az eredeti szöveggel s a talált módosításokat hasábonsan kinyomtatva, az egyesület álláspontjának kidomborításával együtt juttassák el az országgyűlési képviselőkhöz.

Dr. Karafiáth Jenő: Gróf Esterházy indítványának kiegészítéseképpen azt javasolja, hogy a rövidesen teljes egészében rendelkezésre álló bizottsági javaslatot egy zártabb ülésen egyszerre tárgyalják le s akkor járuljanak a képviselőház elé.

Ügyvezető úgy véli, hogy a legjobb megoldás még az volna, ha a törvénytervezet képviselőházi előadója, báró Biedermann Imre a képviselő-

házi bizottság által a 202. §-ig már eszközölt módosításokat ismertetné, amelyekhez a választmány hozzászólna, a 202. §-tól kezdődően pedig ügyvezető ismertetné észrevételeit.

Ügyvezető javaslatát az igazgató-választmány elfogadja és egyhangúlag elhatározza, hogy a bizottság által eszközölt módosításokkal kapcsolatban emlékiratot intéz a képviselőházhoz és az egyesület álláspontját gróf Esterházy Móric javaslata értelmében még a törvényjavaslat tárgyalása előtt a képviselőkkel is ismerteti.

Ügyvezető és báró Biedermann Imre ezután a módosításokat ismertetik, amelyek fölött szakaszonként élénk vita fejlődött ki. A vitában ügyvezetőn és báró Biedermann Imrén kívül ismételtelen részt vettek Nagyszalánczy Brunó, báró Inkey Pál, Osztróluczky Miklós, Papp Béla, Fekete Zoltán, báró Waldbott Kelemen és báró Prónay György választmányi tagok.

A képviselőház elé terjesztett törvényjavaslatban lévő, valamint a bizottság által elfogadott módosítások leg többjével szemben az igazgató-választmány az egyesület javaslatában lefektetett álláspontok fenntartása mellett határoz.

Miután az igazgató-választmány előtt a képviselőházi bizottság javaslata teljes egészében nem volt ismeretes, a választmány egyhangúan amellelt határozott, hogy a képviselőházi bizottság javaslatának megjelenése után fogja a módosításokat véglegesen letárgyalni és az emlékiratot megszővegezni.

Ügyvezető ezután a gazdatisztek szolgálati viszonyait és nyugdíjigényét érintő törvénytervezetet ismerteti, amelyet a földművelésügyi miniszter úr véleményadás céljából az egyesületnek megküldött. **Ügyvezető** megálapítja, hogy a törvénytervezetnek első hat szakasza, valamint az Országos Gazdatiszti Kamaráról szóló III. fejezete az erdőtiszti kart egyáltalában nem érinti. **Ügyvezető** véleménye szerint a törvénytervezetnek a gazdatisztek jogviszonyáról szóló I. fejezetét, valamint a gyám- és nyugdíjintézetéről szóló II. fejezetet azonban, amely a szolgálati viszonyt és nyugellátást szabályozza és az erdőtiszti kart is érinti, tárgyalás alá kellene venni.

Ügyvezető javaslatára az igazgató-választmány a törvénytervezetet a magánerdőtisztek szolgálati viszonyának szabályozását előkészítő bizottság elé utalja tárgyalásra, a választmánynak teendő jelentés céljából.

Ügyvezető ezután Pécs szabad királyi város polgármesterének levelét ismerteti, amelyben az egyesületet jövő évi közgyűlésének megtartására Pécs városába hívja. Levelében az egyesületet előre is arról biztosítja, hogy a város közönsége igaz magyaros szeretettel várja a magyar erdész-társadalom képviselőit s hogy a pécsi közgyűlés sikere érdekében minden tőlük telhetőt el fognak követni.

Ügyvezető javaslatára az igazgató-választmány egyhangú határozattal felkéri az elnökséget arra, hogy a meghívást Pécs városával tárgyalja le és a tárgyalások eredményét terjessze a választmány elé.

Ügyvezető figyelemmel arra, hogy több oly kérdés merült fel, melyekben a közgyűlésnek kell döntenie, javasolja, hogy ez év decemberében, 19-ike és 21-ike közötti időben rendes közgyűlés tartassék, s hogy a közgyűlés idejének és tárgysorozatának a megálapítása az elnökségre bízassék.

Az igazgató-választmány egyhangúan a javaslat értelmében határoz.

Ügyvezető ezután bemutatja a földművelésügyi miniszter úrnak az egyesület elnökségéhez intézett levelét, amelyben az egyesület kecskeméti közgyűléséről hozzáintézett szíves üdvözlő sorokat hálásan köszönve, az

egyesületet arról biztosítja, hogy az erdőgazdaság fejlesztése ügyében végzett közérdekű munkájában mindenkor teljes erővel támogatni fogja.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető bemutatja továbbá a miniszterelnök úrnak az egyesület elnökségéhez intézett levelét, amelyben ugyancsak a kecskeméti közgyűlés alkalmából hozzájuttatott meleg üdvözlötlet őszinte szívből megköszöni.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető bemutatja a földművelésügyi miniszter úr leiratát, amelyben az egyesületet Horváth Miklós uradalmi főerdőmérnöknek az Országos Fagazdasági Tanácsba póttagként történt kinevezéséről értesíti.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető ezután bemutatja a hántott fa minősítése, a gőzeke-zántás, illetményfa stb. kielégítéséhez szükséges famennyiségek szállítása, a belföldi származású tűzifa értékesítésének előmozdítása céljából szükséges egyes rendelkezésekről szóló 1710—1934. M. E. sz. rendelet kiegészítése, továbbá újabb vasúti állomásoknak a kedvezményes szállításra jogosult állomások közé való felvétele, a 65450—1933. F. M. sz. rendelet 21. pontjának kiegészítése és végül a tűzifaszállítási igazolványok felhasználása tárgyában kiadott 84345—1934. F. M. sz. rendeleteket, amelyek az Erdészeti Lapokban közzé lettek téve. Javasolja a rendeletek tudomásulvételét.

Az igazgató-választmány egyhangúan a javaslat értelmében határoz.

Ügyvezető bemutatja Péch Kálmán választmányi tagnak írásban érkezett azt a javaslatát, hogy az „Erdészeti Lapok”-nak úgy külső, mint belső címlapján, a lap szerkesztőjét megjelölő sort közvetlenül megelőző sorba felvétsék az a felirat: „Megindították 1862-ben Wagner Károly és Divald Adolf.” Véleménye szerint az élők sorából elköltözött nagyjaink személyi kultuszára azért van szükségünk, hogy nagyjainknak minden vonatkozásban édes hazánk javát szolgáló mélyszántású, kitartó és eredményes munkásságát napról-napra emlékezetünkbe juttassák, hogy emlékükből erőt merítsünk követésükre.

Az igazgató-választmány ügyvezető javaslatára Péch Kálmán indítványának teljesítését egyhangúan elhatározza.

Ügyvezető ezután Mihalovich Sándor választmányi tagnak javaslatát ismerteti, amelynek értelmében forduljon az egyesület olyirányú beadvánnyal a földművelésügyi miniszter úrhoz, hogy a külföldi származású fűrészárura és faragott fára csak azok a cégek kaphassanak behozatali engedélyt, akik megelőzőleg bizonyos arányban hazai származású fűrészárut vásároltak. **Ügyvezető** véleménye szerint az abszolút vásárlási kényszer kimondását nem tartja teljesen indokoltnak. A maga részéről azt a módosítást javasolja, hogy az egyesület felterjesztésében kizárólag a dunántúli részre, Budapestre, valamint Duna—Tisza közére kérje a hazai fűrészáru előzetes kötelező vásárlásának kimondását. A tiszántúli és északi részekre ezt nem tartja szükségesnek.

A választmány ilyen értelemben határoz.

Ügyvezető Onczay László választmányi tagnak a magyar erdőbirtokosság eladó fagyártmányainak nyilvántartásra és megfelelő publikálására vonatkozó javaslatát ismerteti. Minduntalan megtörténik ugyanis, hogy a fafeldolgozó iparok és szakmabeli kereskedők oly fagyártmányokra kérnek behozatali engedélyt, amelyekből jelentékeny tételeket temmelnek belföldön s amelyeknek jórésze eladatlanul áll. Hogy ezeknek az anyagoknak az értékesítése előmozdíttassék, javasolja, hogy az Országos Erdészeti Egyesület, illetve ügyvezetősége vállalja az erdőbirtokosság eladó fagyártmányainak nyilvántartását és azok megfelelő publikálását.

Ügyvezető örömmel üdvözli az indítványt. A maga részéről már évekket ezelőtt felhívta az erdőbirtokosok figyelmét az adatok nyilván tartásának fontosságára. Sajnos, kevés eredménnyel. Ha a birtokosok részéről kellő támogatásban részesül, a munkát vállalja és a kérdésnek a lapban való propagálásáról gondoskodni fog. Véleménye szerint a kérdés sikeres megoldása a kartársak jóindulatán fog múlni.

Onczay László javaslatát azzal egészíti ki, hogy a részletek kidolgozása céljából utaltassék a javaslat az általános erdőgazdasági bizottság elé. A szükséges anyagi támogatás tekintetében véleménye szerint a bizottságnak kell javaslatot tennie, természetesen csak szerény keretekről lehet szó.

Az igazgató-választmány egyhangúan a javaslat értelmében határoz.

Báró Waldbott Kelemen elnök arra kéri még az indítványtevőt, hogy a kérdést a lapban is, megfelelő cikk keretében ismertesse.

Ügyvezető javaslatára az igazgató-választmány végül Várnai Tivadar pécsi székeskaptalani erdőmérnököt, Kovácsik Dezső erdőmérnököt, Schmidl Zsigmond fatermelőt, Bródy Sándor erdőbirtokost, valamennyit ajánlja ügyvezető, továbbá özv. dr. Farkas Zoltánné, mint k. k. Farkas Alice t. t. gyámja erdőbirtokost, ajánlja Kemény Lajos és Párnay Attila a rendes tagok sorába és gróf Benyovszky Móríc erdőbirtokost 500 pengő alapító-tagdíj és báró Bottlik István erdőbirtokost 300 pengő alapító-tagdíj ellenében, mindkettőt ajánlja ügyvezető, az alapító-tagok sorába iktatja.

Több tárgy nem lévén, elnök a választmányi tagok szíves megjelenését megköszönve, az ülést berekeszti.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. földművelésügyi miniszter 1934. évi 70.000/VI. 3. sz. rendelete az Országos Gazdasági Munkáspénztárnál az 1935. évről szóló kötelező balesetbiztosítások tárgyában. Az elrendelt összeírással kapcsolatban különösen a következő szakaszokra hívjuk fel a t. erdőbirtokos és erdőtiszt urak szíves figyelmét:

Általános rendelkezések.

Az Országos Gazdasági Munkáspénztárnál [a rendeletben röviden „O. G. M.” (Budapest, V. kerület, Akadémia-utca 3. szám)] baleset esetére kötelező biztosítás alá eső

a) gazdasági (külső) cselédek (ideértve különösen az ú. n. szegőcményes iparosokat, továbbá az ú. n. idénymunkásokat, másként sommás munkásokat, gazdasági nyári cselédeket),

b) gazdasági gépmunkások, végül

c) a vizitársulatoknál (öblözeteknél) és a m. kir. földművelésügyi miniszteri tárca keretében házi kezelésben végzett munkálatoknál alkalmazottak

balesetbiztosítási díjai és az ezen foglalkozási csoportok után baleset esetén az O. G. M. által fizetendő segélyek az 1900:XXVI. t. c.